

[Søren B. Jørgensen]

SiD i øjeblikket arbejder med, netop med genanvendelse. Alene den kendsgerning, at der i dag kommer fem gange så mange ansøgninger om tilskud til særlige foranstaltninger til bekæmpelse af arbejdsløsheden, som der for tiden er afsat midler til, styrker troen på, at vi ad denne vej kan skaffe arbejdspladser.

Men arbejdsløshedsbekæmpelsen er ikke alene en opgave for folketinget og regeringen. Det er i høj grad en opgave for hele befolkningen, og skal det være effektivt, skal arbejdsløshedsbekæmpelsen vel især ske lokalt. Det er her, der er muligheder for at sætte konkrete aktiviteter i gang. En af måderne kunne være at oprette lokale selvejende institutioner, hvor der sad repræsentanter for det offentlige og for arbejdsmarkedets parter. En sådan institution kunne iværksætte og koordinere forskellige initiativer, herunder også egentlig produktionsvirksomhed på områder, hvor det er rentabelt ud fra en samfundsøkonomisk synsvinkel.

Bekæmpelse af arbejdsløsheden bør være en folkeopgave. Jeg tror på, at der overalt i landet sidder mennesker med ideer og med forslag til produktioner inden for energiområdet, genbrugsområdet eller miljøområdet, og her vil lokale selvejende institutioner netop være de organer, hvor sådanne ideer og forslag kan afleveres, efterprøves og eventuelt realiseres. Alle ideer og forslag behøver jo ikke at være så detaljeret udarbejdet som Bremerplanen, der i visse egne af landet vil være et velegnet projekt at gå i gang med.

Socialdemokratiet er villigt til en drøftelse af, hvordan hele ideen om jobskabelse bringes ud i livet. Der er mange aspekter i dette begreb, og der vil blive brug for alle gode ideer og megen fantasi.

Arbejdsministeren kommer i redegørelsen ind på spørgsmålet om uddannelse ved afskedigelse. Vi, der deltog i arbejdsmarkedsudvalgets rejse til Sverige, ved, at det dér har været en succes. Vi ved, at udviklingen og brugen af den avancerede teknologi og produktion går hurtigere og hurtigere og vil stille større krav om viden ikke blot til virksomhedslederne, men i allerhøjeste grad også til medarbejderne. Derfor er ideen om uddannelse ved afskedigelse rigtig. Det er en af de måder, vi har til at sikre, at vi hele tiden har en arbejdsstyrke, der er uddannet i takt med udviklingen.

Men hvorfor skal det kun være ved afskedigelser, eller hvis en virksomhed skruer ned for blusset, at der kan oprettes kurser for medarbejderne på en fabrik? Udviklingen kræver hele tiden ny viden, ikke mindst af medarbejderne. Derfor tror jeg, det er vigtigt, at der på virksomheder, der udvikler ny teknik og produktionsformer, etableres medarbejderkurser, så man kan få et langt større indblik f. eks. i de planer, virksomheden har, kendskab til produktionen og til de stoffer, man arbejder med.

Jeg skal ikke lægge skjul på, at jeg gerne ser en ordning, hvor mindst 5 pct. af hele arbejdsstyrken hele tiden er under uddannelse, og det vil være ønskeligt, om den foreslåede ordning kan føre i den retning.

Redegørelsen peger på andre områder, hvor regeringen mener der bør sættes ind, alt sammen områder, som jeg kan tilslutte mig, og som vi fra socialdemokratiets side er villige til at gå nærmere ind i en drøftelse af.

I den indtil nu førte debat om redegørelsen er det sagt, at der intet nyt er. Det vil jeg nu ikke rigtig give kritikerne ret i. Det er min vurdering, at der på det uddannelsesmæssige område er lagt op til en udvidelse, så langt det fysisk, skolekapacitetsmæssigt, er muligt at gennemføre her og nu, samtidig med en intensivering af arbejdet med at fremskaffe lære- og praktikpladser.

I øvrigt finder jeg det ikke forkert at udbygge og intensivere ordninger, der indtil nu har fungeret godt. Iværksættelse af de initiativer, redegørelsen peger på, samt de gode ideer og forslag, der i den kommende tid måtte blive peget på, løser ikke vort problem; det skal og må vi ikke foregøgle befolkningen. Men det er uomtvisteligt, at det vil trække i den rigtige retning, og resultatet vil også for en stor del afhænge af, hvor mange personer det lykkes os at få inddraget i dette arbejde.

I den kommende tid vil socialdemokratiet deltage positivt i en drøftelse af alle de forslag, der måtte fremkomme. Vi tilsiger vor medvirken til en løsning af denne store opgave, og vi vil se med velvilje på de forslag, regeringen har bebudet den vil komme med i den nærmeste fremtid.

Hans Jørgen Holm (V):